

LEKCE 41: SOUDCŮ 1 – ÚVOD K SOUDCŮM + SOUDCOVÉ OTNÍEL, EHÚD, ŠAMGAR

Biblický text k lekci: Soudců 1-3

Cíle lekce:

- Dítě popíše příčinu toho, že Izraelci museli otročit okolním národům
- Dítě vyjmenuje první tři soudce a stručně popíše, jak (před kým) Izraelce vysvobodili
- Dítě si uvědomuje, že neposlušností Bohu se dostává život tam, kde by být nemusel, a nese to s sebou otroctví modlám
- Dítě chápe, že Bůh chce pro nás to nejlepší, a když se od něj odvracíme, tak nás nechává na pospas našemu životu
- Dítě si uvědomuje charakter Boha – jeho soucit s padlým a padajícím člověkem a ví, že kdykoli může volat k Bohu, který ho slyší a je ochoten mu přijít na pomoc
- Dítě ví, že zodpovědnost (křesťanských) rodičů je ukazovat svým dětem na Pána Boha, aby jej také znali

Klíčové verše:

Soudců 2, 12: „Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země. Chodili za jinými bohy, za božstvy těch národů, které byly kolem nich, a klaněli se jim. Tak Hospodina uráželi.“

Soudců 2,18: „Kdykoli jim Hospodin povolával soudce, býval se soudcem a vysvobozoval je z rukou nepřátel po všechny soudcovy dny. Hospodin měl totiž s nimi soucit, když sténali pod svými utlačovateli a tyrany.“

Židům 4,12: „Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.“

Židům 4,15: „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Biblická fakta:

Izraelci si nebyli schopni pro neposlušnost Hospodinu podmanit národy žijící v Kenanské zemi – lid se začal postupně mísit s původními obyvateli, což bylo proti Hospodinově příkazu. Lid se stal Izraelcům příčinou pádu, protože neodstranili oltáře cizím bohům.
Po smrti Jozua a jeho generace se Izraelci obrací k modlám – nastupující generace neznala totiž Hospodina.
Izraelci opustili Hospodina, začali uctívat jiné bohy, dopouštěli se toho, co je v očích Božích zlé. Sloužili Baalovi a Aštartě.
Bůh Izraelce opustil při bojích, takže prohrávali a byli ostatními národy utlačováni.
I přesto však Bůh povolával Izraelcům soudce, kteří vysvobozovali lid od nepřátel. Izraelci však neposlouchali ani soudce. Bůh měl s Izraelci soucit, ale oni jej neposlouchali a dělali si, co chtěli.
Izraelci žili uprostřed Kenanců, Chetejců, Perizejců, Chivejců, Jebúsejců a Emorejců. Ženy se vdávaly za muže těchto národů a tak Izrael postupně splynul s těmi národy – navzdory slovům Hospodina.
Izraelci začali dokonce otročit a až v té otročině začali volat k Bohu – Bůh jim začal posílat soudce – vysvoboditele.
Soudce Otníel – porazil krále Kušana Rišátajimského, kterému Izraelci museli otročit 8 let – země pak žila v míru po 40 let.
Levoruký soudce Ehúd – zabil tlustého moábského krále Eglóna (kterému Izraelci museli otročit 18 let) dýkou do břicha na záchodě a pak v čele Izraelců porazil Moábce – země žila v míru po 80 let.
Soudce Šamgar – pobil Pelištejce (600 mužů) bodcem na pohánění dobytka.
Izraelci však vždy po smrti soudce začali opět žít špatně, neposlouchali Pána Boha a tak znovu a znovu upadali do otroctví jiných národů a byli utiskováni.

Pro zvědavé:

- Bůh promluvil k Izraelcům ohledně trestu za neposlušnost v Gilgálu, v Bokímu (to znamená plačící)
- Soudce Otniel si vzal za manželku dceru Kálebova bratra Aksu
- Ehúd s vojskem pobil asi 10 000 moábských mužů

Myšlenky k 41. lekci (aplikace):

- Po smrti Jozua a jeho generace lid opustil Hospodina – neznali ho – rodiče nepředávali svou víru dětem, nevedli je k poznání Boha – jako rodiče jsme (jednou) budeme zodpovědní za svoje děti, za to, zda jim ukážeme na Pána Boha, nebo ne
- Izraelci stále dokola neposlouchali – dali se svést okolními národy, což pro ně mělo fatální následky – život v otroctví, bídě, pod nadvládou nepřátel – když nejdeme po cestě, kterou nám Pán Bůh připravil, když se nedržíme jeho slova (Bible), potom náš život ztrácí pevnou půdu pod nohama a život si ničíme – Pán Bůh nám chce dát kvalitní život, ale jak často se díváme jinač?
- Izraelci převzali modloslužebné praktiky – místo uctívání živého Boha, který je tak mocně vyvedl z Egypta, začali uctívat tesané modly (neživé) věci, které lidský život ničily (existovaly i dětské oběti, lidské oběti) – a tak místo kvalitního života v Boží přítomnosti se dali na cestu bolesti, trápení, otroctví neživým věcem – jak často my sloužíme více neživým věcem (počítači, televizi, penězům, domu a apod.) a zapomínáme na Pána Boha?
- Pán Bůh nebyl na rozdíl od model vidět, ale to ještě neznamená, že není – místo v srdci člověka nemůže nic dokonale zaplnit, jedině Bůh sám, Stvořitel, který dává životu ten pravý rozměr
- I když Izraelci Boha neustále zklamávali a neposlouchali, tak Bůh měl s nimi přesto soucit a slyšel jejich volání – i když Boha zklameme, neposloucháme, On nás přesto neodepisuje, i když si musíme nést důsledky své neposlušnosti

Souvislost s Novým zákonem: Boží slovo jako soudce, a přesto soucitný Bůh (Židům 4,12-16)

Znakem Božího charakteru je také soucit. I když Izraelci neposlouchali a Bůh je vydal okolním národům, tak když volali k Hospodinu, nedělal, že neslyší, ale poslal jim vysvobození skrze soudce. Dnes již soudce nemáme, ale máme Bibli – Boží slovo, které, když jej čteme, tak proniká do našeho nitra a soudí nejen činy, ale dokonce i myšlenky. Bůh nás zná a vidí – stejně jako viděl svůj lid Izrael za doby soudců. I my Pána Boha často neposloucháme, na jeho slovo zapomínáme a obracíme se k jiným věcem. Někdy přijde trest, nebo se svým špatným jednáním připravíme o Boží dary (požehnaní). Nicméně Bůh jen nesoudí, ale především má soucit – Ježíš (Bůh v těle člověka) zakusil, jak je náš život těžký, a proto rozumí našim pádům (aniž by je schvaloval). Řešením po pádu, po neposlušnosti je co nejdříve volat k Bohu o pomoc, o odpuštění – on je připraven nám pomoci, odpustit, vysvobodit – jeho vlastností je soucit, nelibuje si v tom, když nás musí trestat. Každopádně mnoho bolesti a zranění (i na duši) nemusíme podstupovat, pokud posloucháme jeho Slovo – protože on ví, co je pro nás nejlepší. Ale i když neposlechneme, Bůh slyší naše volání a díky jeho soucitnému charakteru je připraven nás vysvobodit a dát život míru (v pokoji), stejně jako za dávné doby knihy Soudců.

Náměty pro činnosti s dětmi:

- 1. Kolenová dráha** – motiv toho, že Izraelci se klaněli jiným bohům. Úkolem dítěte je po kolenou (ne po čtyřech) projít vytyčenou překážkovou dráhu (např. ze židlí a stolů) – slalom, pod stolem apod.
- 2. Sbíráni papírků kolíčkem** – motiv otročiny Izraelců okolním národům. Úkolem dítěte je za časový limit (cca 3 minut) nasbírat co nejvíce papírků, a to tak, že v puse má kolíček na prádlo a jím (bez pomoci rukou) musí papírky sbírat.

3. Napichování papírových koulí na hřebík – motiv píchnutí dýkou krále Eglóna. Úkolem dítěte je napíchnout na hřebík (který je připevněn k tyči/klacku) co nejrychleji 10 papírových koulí a tyto koule takto přenést na určené místo.

4. Skládání sirek do krabičky levou rukou – motiv levorukého Ehúda. Úkolem dítěte je levou (leváci pravou) rukou poskládat co nejrychleji do krabičky sirky tak, aby jejich hlavička byla vždy na jedné straně.